

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 1997 vo veci podnetu [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Elenou Ľalíkovou, komerčnou právničkou, o porušení práva priznaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd po predbežnom prerokovaní takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 8. januára 1997 podnet [REDAKOVANÉ], v ktorom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne JUDr. Eleny Ľalíkovej, komerčnej právničky Bratislava 35 - Rača, Kafendova 6, namietol porušenie práva na spravodlivý a nestranný súdny proces, priznaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. K porušeniu uvedených práv došlo podľa predkladateľa podnetu v konaní na všeobecných súdoch.

[REDAKOVANÉ] spolu s manželkou [REDAKOVANÉ], ktorá je t. č. umiestnená v Ústave sociálnej starostlivosti v Drábsku, a ktorej je opatrovníkom, podali 21. 11. 1991 na Okresný súd v Banskej Bystrici žalobu o vyslovenie neplatnosti kúpnych zmlúv uzavretých 10. 6. 1969 a 25. 3. 1983. Vo veci konal Okresný súd v Banskej Bystrici, ktorý v konaní 8 C 256/91 rozsudkom zo dňa 25. 6. 1992 rozhodol, že návrh navrhovateľov na určenie neplatnosti

kúpnych zmlúv zamietol a vyhovel vzájomnému protinávruhu. Odporcovi - SAV, Ústav teórie riadenia a robotiky Bratislava, priznal výlučné vlastnícke právo titulom vydržania. Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozsudkom z 3. 12. 1992 uvedený rozsudok potvrdil a pripustil možnosť podať voči nemu dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Uvedenú možnosť [REDAKOVANÉ] využil a na základe podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v konaní 3 Cdo 26/93 rozsudkom z 31. 5. 1993 zrušil rozsudok Okresného súdu i Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu. Okresný súd v Banskej Bystrici vo veci opätovne konal a rozsudkom č. 13 C 128/93 - 107 z 10. 6. 1994 rozhodol, že uzavreté kúpne zmluvy sú neplatné a konanie, ktorým sa malo určiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vydržaním zastavil. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. 11 Co 79/95 - 129 z 8. 6. 1995 potvrdil rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti kúpnych zmlúv, nedotknutý zostal vo výroku zastavenia konania o vzájomnom návrhu a proti rozsudku pripustil dovolanie. Na základe dovolania podaného SAV - Ústavom teórie riadenia a robotiky v Bratislave, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. 2 Cdo 17/96 z 29. 4. 1996 zrušil rozsudok Krajského i Okresného súdu v Banskej Bystrici v časti týkajúcej sa výroku o určení neplatnosti kúpnych zmlúv a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude právny názor odvolacieho súdu záväzný. V čase podania podnetu na Ústavný súd Slovenskej republiky nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté všeobecným súdom.

Predkladateľ podnetom namietal porušenie práva priznaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky: "Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.". Podľa čl. 36 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd: "Každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.". Znenie príslušného článku Ústavy Slovenskej republiky a Listiny základných práv a slobôd je takmer identické.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: "Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote

prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu požadovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti."

Predkladateľ podnetu [REDAKOVANÉ], zastúpený komerčnou právničkou, potvrdzuje vedomosť o tom, že Ústavný súd Slovenskej republiky nepatrí do sústavy súdov všeobecných, napriek tejto skutočnosti požiadavka na rozhodnutie, ako ju nastolil, by znamenala skúmanie zákonnosti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodovacom procese o podanom dovolaní. Ústavný súd Slovenskej republiky nie je orgánom, ktorý je oprávnený preskúmať zákonnosť rozhodovania súdov všeobecných.

Prvok spravodlivosti procesu vedeného na súde, ktorý obsahuje ustanovenie Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe nezahŕňa záruku úspechu v konaní. Takéto riešenie nie je možné dosiahnuť v sporových konaniach. Očakávaný neúspech v konaní odvodzuje predkladateľ podnetu z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bude Okresný súd v Banskej Bystrici pri svojom rozhodovaní ako súd prvého stupňa viazaný.

Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že predkladateľ podnetu namieta svojim podnetom nezákonnosť postupu všeobecného súdu a neboli zistené porušenia označených ustanovení Ústavy Slovenskej republiky, Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Na základe uvedených skutočností Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 1997

Za správnosť vyhotovenia:

██████████

JUDr. Július Č e r n á k
predseda senátu